

РЕШЕНИЕ

№ 10086

гр. София, 27.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2792** по описа за **2024** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Смарт Сайбер“ ЕООД, [населено място], депозирана чрез процесуалния му представител адв. Ц. З. от АК – В. Т. против Решение №338/18.01.2024 г., постановено по АНД №15231/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12-и състав, с което е потвърдено НП №23-2300470/04.10.2023 г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда“ – Софийска област. С последното на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл.415, ал.1 КТ. В жалбата се излагат съображения, че неправилно въззивният съд е изключил от обхват привилегиования състав на чл.415в КТ, като не е изразил ясно мотивирано становище по този въпрос и не е взел предвид ТР №3/2011 г. на ВАС, според което в случаите, в които бъде установено, че са налице визираните в чл.415в КТ предпоставки, нарушението следва да бъде прието за маловажно. Твърди се също, че въззивният съд не е съобразил, че неправилно е определена датата на нарушението, като се вземе предвид срока на предписанието. Според касатора съдът не е обследвал фактите правилно, които показват, че наказващия орган не е направил ясно разграничение за основанието на наказанието дали е неизпълнение на задължително

предписание или нарушение за неизплащане на трудово възнаграждение. Освен това се твърди, че съдът не е взел предвид доводите на работодателя, че служителят му е взел движими вещи от дружеството и не е изпълнявал трудовите си функции. Изложено е също, че СРС не е съобразил, че за едно и също нарушение АНО е наложил 11 идентични наказания, всяко едно в размер по 2000 лева. Твърди, че не може съдът да допусне налагането на многобройни санкции за едно и също нарушение. По тези съображения се иска решението да бъде отменено, като се отмени и потвърденото с него НП.

Отвeтникът Дирекция “Инспекция по труда“ – Софийска област, чрез процесуалния си представител юрисконсулт В. Г. в с.з. оспорва касационната жалба. Счита, че решението, като правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

В настоящото производство не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в законоустановения срок против валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на касационна проверка, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП№23-2300470/04.10.2023 г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда“ – Софийска област. С последното на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл.415, ал.1 КТ. Дружеството е санкционирано за това, че в качеството си на работодател не е изпълнило предписание №4, дадено в протокол за извършена проверка №ПР2321506 от 19.06.2023 г., връчено му на същата дата, а именно работодателят да изплати начисленото трудово възнаграждение за м.април 2023 г. на М. К. С. по ведомост, срещу разписка или по писмено искане на служителя – на негови близки или на влог по посочена от него банка, за положения труд през м. април 2023 г. в размер на 6202,33 лева, чийто срок е 19.07.2023 г. Посочено е, че нарушението е извършено на 20.07.2023 г.

С обжалваното в настоящото производство Решение №338/18.01.2024 г., постановено по АНД №15231/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12-и състав е прието, че фактическата обстановка, описана в АУАН и в НП е безспорно установена от събраните в хода на съдебното следствие доказателства. Установено е, че при извършената последваща проверка на 20.07.2023 г. и на 04.08.2023 г. във връзка с изпълнение да дадените в протокол за извършена проверка №ПР2321506 от 19.06.2023 г., предписания, предписанието по т.4 не е изпълнено. Доказателства за изпълнение на предписанието не са представени и в хода на съдебното производство.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че АУАН е съставен от материално и териториално компетентно длъжностно лице, като териториалната му компетентност произтича от нормата на чл.21, ал.4, изр. второ от Устроителния правилник на ИА „ГИТ“, съгласно която инспекторите от Д „ИТ“ - Софийска област

имат компетентност и на територията на Столична община. СРС е приел, че и НП е издадено от компетентен орган, съобразно представените в тази насока доказателства. Спазени са давностните срокове по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН. Спазени са разпоредбите на чл.42, ал.1 и чл.57, ал.1 ЗАНН, като липсват непълноти и противоречия в съдържанието.

По отношение на материалната законосъобразност на обжалваното НП СРС е приел, че дружеството е осъществило състава на вмененото му нарушение по чл.415, ал.1 КТ, тъй като със своето бездействие не е изпълнило задължително предписание на Д „ИТ“ - Софийска област, дадено под №4 в протокол за извършена проверка №ПР2321506 от 19.06.2023 г., в указания срок – до 19.06.2023 г. и след това. Следователно същото правилно е санкционирано за това нарушение. СРС е приел, че извършеното нарушение на представлява маловажен случай по смисъла на чл.415в, ал.1 КТ, доколкото липсват доказателства даденото предписание изобщо да е било изпълнено от дружеството-жалбоподател. По тези съображения, мотивирани в съдебния акт, НП е потвърдено.

Настоящият състав на касационната инстанция напълно споделя установената от районния съд фактическа обстановка и изведените въз основа на нея правни изводи, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, които да водят до отмяна на атакуваното НП. Обосновани със събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства са и изводите за безспорна установеност на фактическите констатации, посочени в АУАН и в НП.

Неоснователни са и не могат да бъдат споделени възраженията на касатора относно неустановяване на нарушението по надлежния ред, поради това че наказващият орган не е направил ясно разграничение за основанието на наказанието дали е неизпълнение на задължително предписание или нарушение за неизплащане на трудово възнаграждение. Напротив, видно от съдържанието на АУАН и НП ясно и конкретно е описано нарушението, за което се ангажира отговорността на дружеството, както и конкретните обстоятелства при които е било извършено – дата и място на проверката, резултатите от нея, дадените конкретни предписания на дружеството и срока за изпълнението им. Правилно е определена и датата на нарушението, доколкото протоколът, в който е обективизирано предписанието е връчен на дружеството на 19.06.2023 г. със срок на изпълнение до 19.07.2023 г. Следователно, нарушението е извършено на 20.07.2023 г., както е посочено и в НП. Отразените в НП обстоятелства съответстват на дадената от административнонаказващия орган правна квалификация. Споделят се и изведените от СРС правни изводи по съществуването на спора за осъществено от касатора административно нарушение по чл.415, ал.1 КТ. Същото е безспорно установено от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съгласно чл.415, ал.1 КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10000 лв. Именно неизпълнението на предписанието е изпълнителното деяние на процесното нарушение, при което нарушението на чл.415, ал.1 от КТ се явява съставомерно. Санкцията е наложена в близък до предвидения в закона размер, поради което не може да се прецени като явно несправедлива. Същата не може да бъде намалявана под предвидения в закона минимум, освен в случаите на маловажно нарушение в хипотезата на чл.415в, ал.1 КТ, каквото правилно СРС е приел, че не е налице, доколкото нарушението не е отстранено веднага след

установяването му, а и след това. Предпоставка за прилагане на тази разпоредба е отстраняване на нарушението веднага след констатирането му от контролните органи и преди издаване на НП. Дружеството не твърди и не установява въобще да е изплатило възнаграждението на служителя, още по-малко преди издаване на НП.

Неотносими към спора са възраженията, направени в касационната жалба относно недължимост на възнаграждението, предмет на даденото предписание, доколкото служителят му е взел движими вещи от дружеството и не е изпълнявал трудовите си функции. Същите би могло да бъдат относими към законосъобразността на даденото предписание, което като ИАА подлежи на самостоятелен и отделен съдебен контрол. Затова неговата законосъобразност, както и фактите, въз основа на които е издадено, не подлежат на проверка в настоящото производство. Относим в случая е факта, че има издадено предписание, което не е изпълнено и не се твърди от санкционираното дружество неговото изпълнение. Нарушението, за което дружеството е санкционирано, се изразява в неизпълнение на предписание на контролен орган да изплати конкретно посочено трудово възнаграждение на посочено лице. Съгласно чл.415, ал.1 КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10000 лв. Именно неизпълнението на предписанието е изпълнителното деяние на процесното нарушение, при което нарушението на чл.415, ал.1 от КТ се явява съставомерно.

Безспорно е установено в хода на въззивното производство, че в указания срок същото не е било изпълнено, следователно за контролните органи е било налице основание за образуване на АНП, приключило с процесното НП, правилно прието от въззивния съд за законосъобразно издадено.

Неоснователен е и доводът на касатора, че СРС не е взел предвид, че за едно и също нарушение АНО е наложил 11 идентични наказания, всяко едно в размер по 2000 лева. Такива данни не се съдържат по делото. Ако дружеството не е изпълнило 11 предписания, за всяко от които му е наложена имуществена санкция от по 2000 лева, то не е налице едно нарушение, а 11 такива, за всяко от които носи отделна административнонаказателна отговорност.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно се явява съевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. На ответника, който е представляван от юриконсулт, се дължат разноски в производството на основание чл.37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото. Тази сума дружеството касатор следва да бъде осъдено да заплати на ЮЛ, чийто орган е издал процесното НП, а именно на ИА „Главна инспекция по труда“.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №338/18.01.2024 г., постановено по АНД №15231/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12-и състав.

ОСЪЖДА „Смарт Сайбер“ ЕООД, [населено място] да заплати на ИА „Главна инспекция по труда“ деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.